

Underbilag 10 til bilag 129.

Afskrift.

INDUSTRIRAADET

Den 14. februar 1967.

I anledning af ministeriets skrivelse af 4. februar 1967, j. nr. 3.F.138., og under henvisning til telefonsamtale g. d. med hr. administrationschef E. Alban Hansen skal man meddele, at Industrirådet må fastholde den i skrivelse af 10. august 1965 meddelte opfattelse:

„Betydningen af valgfrihed ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning efter enten fakturerings- eller betalingsmetoden understreges. Faktureringsmetoden vil formentlig blive foretrukket af mange virksomheder, fordi den synes lettere at administrere, mens andre virksomheder, der yder lang kredit, vil foretrække betalingsmetoden af likviditetsmæssige grunde.“

Efter modtagelsen af ministeriets henvendelse af 4. februar har spørgsmålet været udsendt til udtalelse hos Industrirådets medlemmer og de industrirådsorganisationer tilsluttede brancheforeninger. De modtagne besvarelser bekræfter den opfattelse, som Industrirådet har givet udtryk for. Besvarelserne bekræfter for det første, at en række virksomheder vil anvende leveranceprincippet, fordi det for dem er nemmest at administrere, selv om dette medfører, at virksomhederne

på grund af kreditgivning får behov for større likviditet og dermed højere renteudgifter. Det bekræftes også, at mange virksomheder ville foretrække betalingsprincippet, selv om det medfører lidt mere administrationsbesvær, fordi omkostningerne ved dette besvær er væsentligt mindre end de forøgede renteudgifter, hvis leveranceprincippet anvendes. Endelig kan en lang række virksomheder endnu ikke overse, hvilket princip de skal vælge, men lægger stor vægt på den foreslåede valgfrihed.

På grundlag af de indkomne besvarelser kan man drage den slutning, at bibeholdelse af valgfrihed vil give de laveste omkostninger, mens afskaffelse af adgangen til at vælge betalingsprincippet vil virke varefordyrende.

Såfremt man ud fra andre kriterier end hensynet til at undgå indirekte varefordyrelser vil fjerne adgangen til at vælge betalingsprincippet, vil denne varefordyrelse helt eller delvis kunne undgås, såfremt man forlænger den i § 24 fastsatte frist for indbetaling af afgifter og i stedet fastsætter fristen for indbetaling af afgiftsbeløbet på samme måde som bestemt i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

P. R. V.

E. B.

E. Carstens.

Finansministeriet,

Departementet for told- og forbrugsafgifter.